BØRNENE LEVE!

Brødr Hornum. — Kjøbenhavn.

Mel.: Du er rig, du er deilig, o Syd.

Lad os nippe saa smaat til vor Fad,
Lægge Ho'det paa Siden og sjunge
Unisono en Sang til de Unge,
Til det deilige Firkløverblad!
Numer Et blev forsinket; men strax
Da den Smaa kunde Fa'er præsenteres,
:,: Paa Recepten han skrev: „Maa leveres
Fire Gange af selvsamme Slags.“ :,:

Thi Hr. Martin blev Søn af sin Fa'er:
I hans Pung alle Bêterne glat gaaer!
Han i Frankfurt ved „Skat“ ingen Skat faaer.
Men ved Glückstadt Revanche han ta'er.
Han er mørk, men i „Blonder“ han gjør;
Men han veed ogsaa det, der er bedder:
:,: Naar man flittig studerer til „Skræder,“
Snart som Skatmester ende man bør! :,:

Frøken Ester er sort af Kulør.
Uden „h“ gjennem Verden hun trasker;
Men naar kjærlig paa Smaaborn hun dasker.
Vil hun mindes Kathrinebjergs Køer.
Hendes Øine som Ildhjul kan gaa.
Naar til Lys vi i Vinduet trænge, —
:,: Pas kun paa, de den Rette vil fænge
Inden Strømperne helt blive „blaa!“ :,:

Mester Einar som Doktor engang
Lutter Vidunder-Kure vil gjøre;
Spørg kun Tanterne, saa skal De høre:
Han kan „kure“ trods salig Don Juan!
Han er altid saa „udmærket“ stemt
Og ta'er freidig med Livet tiltakke, —
:,: Og naar Ingen vil stjæle hans Frakke,
Bli'er han go' nok, naar han bliver gjemt. :,:

Men vor Afgud er Mo'ers lille Noer;
— Hun kan mærke det, naar hun er daarlig; —
Det kan næstendels blive alvorlig,
Naar nu snart Kjæledæggen er stor!
Tro mig, Salomonsens Dom er korrekt:
Saadan Børn kan forslaae til en Greve!
:,: Derfor vil med et jublende Leve
Vi nu hilse den kommende Slægt. :,:

